Dimecres 5 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 15,1-8): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo soc el cep veritable i el meu Pare és l'agricultor. Tota sarment que no doni fruit en mi, la talla; i tota la que porta fruit, l'esporga perquè produeixi més fruit. Vosaltres ja sou nets per la paraula que us he parlat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Com la sarment no pot portar fruit per si mateixa si no s'està en el cep, així tampoc vosaltres si no esteu en mi. Jo soc el cep, vosaltres les sarments. El qui està en mi i jo en ell, aquest porta molt de fruit, perquè sense mi no podeu fer res. Si algú no està en mi, és llençat fora com les sarments, i s'asseca; i les recullen, i les tiren al foc i cremen. Si esteu en mi i les meves paraules estan en vosaltres, demaneu tot el que vulgueu i se us farà. En això és glorificat el meu Pare: que porteu molt de fruit i esdevingueu deixebles meus».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Estigueu en mi i jo en vosaltres»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui contemplem novament Jesús envoltat dels Apòstols, en un clima d'especial intimitat. Ell els confia el que podríem considerar com les darreres recomanacions: allò que es diu en el darrer moment, just en l'acomiadament, i que té una força especial, com si d'un darrer testament es tractés.

Ens els imaginem en el cenacle. Allí, Jesús els ha rentat els peus, els ha tornat a anunciar que ha de marxar, els ha tramés el manament de l'amor fratern i els ha consolat amb el do de l'Eucaristia i la promesa de l'Esperit Sant (cf. Jn 14). Endinsats ja en el capítol quinzè d'aquest Evangeli, trobem ara l'exhortació a la unitat en la caritat.

El Senyor no amaga als deixebles els perills i dificultats que hauran d'afrontar en el futur: «Si a mi m'han perseguit, també a vosaltres us perseguiran» (Jn 15,20). Però ells no s'han d'acovardir ni aclaparar davant l'odi del món: Jesús renova la promesa de l'enviament del Protector, els garanteix l'assistència en tot allò que ells li demanin i, en fi, el Senyor prega al Pare per ells —per tots nosaltres— durant la seva oració sacerdotal (cf. Jn 17).

El nostre perill no ve de fora: la pitjor amenaça pot sorgir de nosaltres mateixos en faltar a l'amor fratern

entre els membres del Cos Místic de Crist i en faltar a la unitat amb el Cap d'aquest Cos. La recomanació és clara: «Jo soc el cep, vosaltres les sarments. El qui està en mi i jo en ell, aquest porta molt de fruit, perquè sense mi no podeu fer res» (Jn 15,5).

Les primeres generacions de cristians conservaren una consciència molt viva de la necessitat de romandre units per la caritat. Heus aquí el testimoni d'un Pare de l'Església, sant Ignasi d'Antioquia: «Correu tots alhora com a un sol temple de Déu, com a un sol altar, a un sol Jesucrist que procedeix d'un sol Pare». Heus aquí també la indicació de Santa Maria, Mare dels cristians: «Tot el que us digui, feu-ho» (Jn 2,5).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «On està Jesucrist allà hi ha l'Església Catòlica» (Sant Ignasi d'Antioquia)

- «Nosaltres som les sarments. Les sarments no són autosuficients, sinó que depenen totalment de la vinya, on es troba la font de la seva vida» (Francesc)

- «Des del principi, Jesús va associar els deixebles a la seva vida. Els revelà el misteri del Regne. Els donà part en la seva missió, en la seva alegria i en els seus sofriments. Jesús parla d'una comunió encara més íntima entre Ell i els qui el segueixen: 'Resteu en mi i jo en vosaltres... Jo sóc el cep i vosaltres les sarments' (Jn 15,4-5). Anuncia una comunió misteriosa i real entre el seu cos i el nostre (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 787)